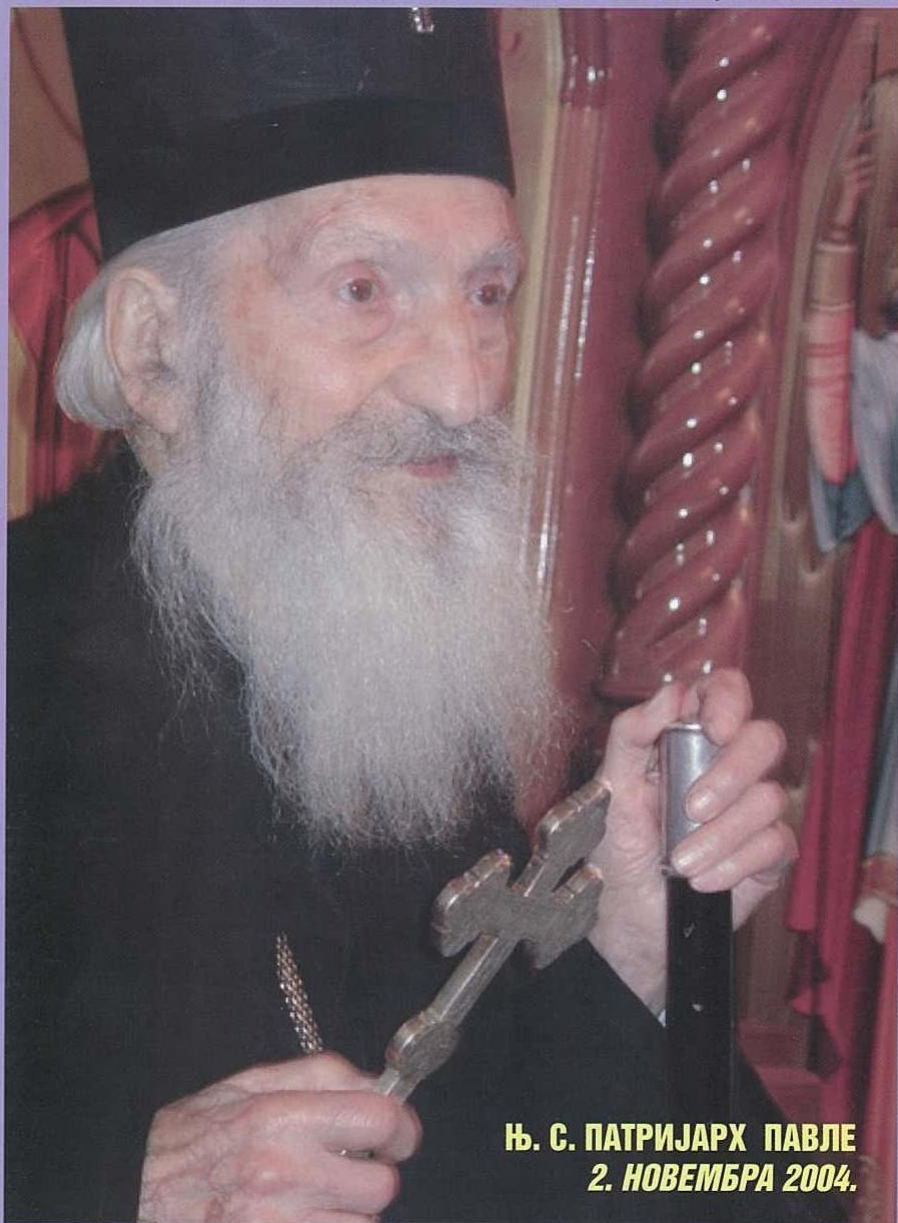

СВЕТОСАВНИК

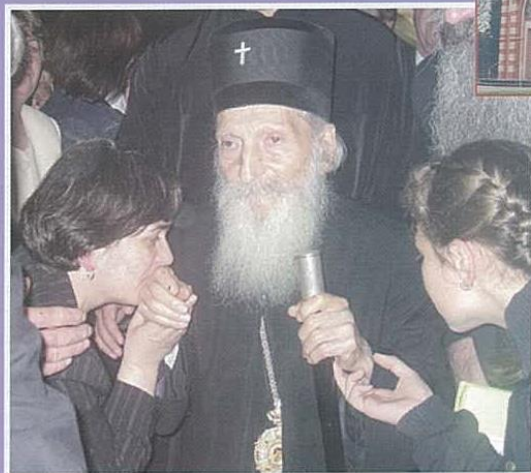
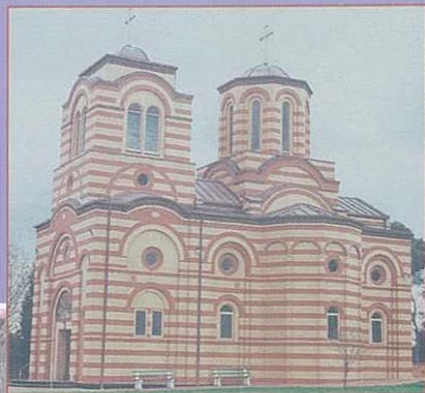
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВЕТИ САВА"

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

**Њ. С. ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ
2. НОВЕМБРА 2004.**

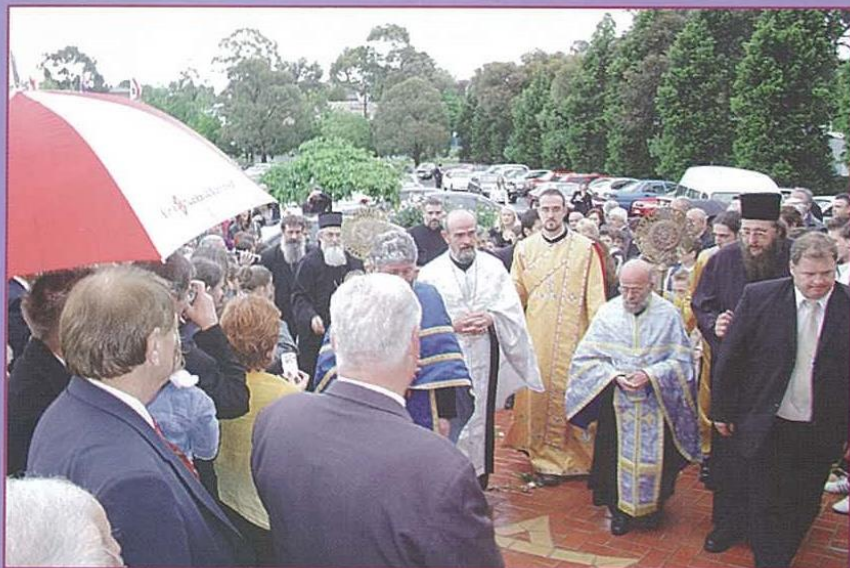
Захваљујући управи црквено - школске општине “Свети Сава” штампали смо овај број Светосавника у боји, да

нам свима остане светла успомена када је свети патријарх Павле и нас походио у уторак 2. 11. 2004.

Деца и верни српски народ дочекују Њ. С. Патријарха Павла

Уторак вече 2. новембра 2004.

Његова Светост Патријарх Павле долази цркви "Свети Сава" сачекан од стране надлежног пароха протојереја-ставрофора Драгомира Шиповца, протојереја-ставрофора Недељка Милановића, протојереја Борислава Петровића и ђакона Владислава Шиповца

Народ се као река сливао од капије ка цркви.
Свима је у мислима био свети Патријарх

Црква је била пуна и препуна. Једва је остављен пролаз до целивајуће иконе

Народ је са побожношћу стајао, молећи се Богу и Светом Сави, заједно са својим духовним поглаваром и осталим епископима Српске православне цркве

ИСТОРИЈСКА СВЕЧАНОСТ СРБА АУСТРАЛИЈЕ

Крајем октобра и почетком новембра месеца 2004. на позив нашег епископа г. Милутина, православне Србе у Аустралији посетио је поглавар Српске православне цркве Његова Светост Патријарх Г.Г. Павле у пратњи четири српска епископа: нишки Иринеј, канадски Георгије, новобрачанички Лонгин и шумадијски Јован. Са њима су допутовали протођакон Стеван Рапајић и г. Мирослав Ракоњац, управник Патријаршијског двора.

Иако је био кратак период да се обавести српски народ Мелбурна о доласку Његове Светости, Срби су масовно долазили на свако место где се Патријарх појављивао.

ОДБОР ЗА ДОЧЕК

Док је Њ.П. Епископ Милутин био у Београду на заседању Светог архијерејског сабора, када је уговорио време посете Патријарха Аустралији, именовано је Одбор за дочек. Одбор се састао у Мелбурну (Keysborough) 7. октобра 2004. и уочи доласка Његове Светости да утврди и потврди шта је одлучено.

У Сиднеју (Sydney) је такође одржана седница Одбора за Нови Јужни Велс 14. октобра 2004.

ДОЧЕК НА АЕРОДРОМУ У МЕЛБУРНУ

Иако је било рано, у петак ујутру 29. октобра 2004. већ у 5. сати скупио се приличан број Срба. Авион се спустио на време, а онда су се тек око 6,15 отворила врата. Појавили су се најпре епископи, а за њима стари Патријарх. Ишао је споро и благосиљао своје вернике са обе стране шпалира формираног од деце фолклорних група из Мелбурна. Свак је нежно провиривао главу

да види Човека о коме су много чули, а нису имали прилику да га виде. А он, деловао је као заиста свети човек. Тог момента сам се упитао: шта ће њему обезбеђење? Нема у свету такве сподобе која би могла нешто учинити овом Божијем човеку. Али, ваљда, такав је протокол.

Црквени хор под вођством диригента Сање Дрљаче отпевао је “Тон Деспотин...” и многољетствије, а онда су му двоје младих у народним ношњама предали цвеће.

И, док су камере блештале, а народ се побожно крстио, стари свети Патријарх је после малог застоја и савета “да будемо добри и вредни грађани ове земље” продужио ка ауту које га је чекало испред аеродрома.

ДОКСОЛОГИЈА У ХРАМУ “СВЕТА ТРОЈИЦА” BRUNSWICK

У овај храм у средини Мелбурна Патријарх је стигао у 7,30. Већ се скупило подоста народа који је дошао цркви, а онда су стигли и већина са аеродрома, тако да се испунио овај пространи храм. Доксологију су служили: надлежни парох прота Мирослав Поповић, прота Драгомир Шиповац и ђакон Владислав Шиповац. За то време је Патријарх Павле седео у свом трону.

По завршеној Доксологији, Његовој Светости и свом народу се обратио домаћин епископ Милутин, одавши захвалност Патријарху и епископима што су нас удостојили посете.

После поздравних речи епископа Милутина, народу се тихим гласом обратио и Њ.С Патријарх Павле. Главне речи су му биле: “Држите свету веру православну и живите по заповестима светог Јеванђеља”.

Затим му је прилазио народ, целивајући крст и свету десницу. Код многих су се виделе и сузе узбуђења, јер су се удостојили да целивају руку и добију благослов овог великог молитвеника пред Господом. Током примања благослова, Патријарх је истовремено говорио о косовским прогнаницима и напорима које Црква чини да им помогне.

Направљена је краћа пауза у резиденцији, а онда је у 11 часова одржана Прес конференција на коју су дошли српски новинари, као и један новинар мелбурншког “The Age”, да би после подне Патријарх и делегација кренули према манастиру “Свети Сава” у Илајну, где је сутри дан служена Света литургија.

МЕЛБУРНСКО СЛАВЉЕ

Владика Милутин је био предвидео да сутри дан, у недељу 31. октобра Патријарх и делегација буду гости цркве “Свети Сава”, Гринзборо, па пошто је сала била заузета, одредио је да свечаност буде у цркви “Свети Архиђакон Стефан” у Кизбари. У ствари, можда је ово и било практичније решење, јер је црква пространа, а паркиралиште огромно.

Већ у 9 сати ујутру скупила се била велика маса народа. Патријарх и епископи су се обукли у парохијској кући, да би у 9,30 кренули ка светом храму. Од куће до цркве је направљен шпалир састављен првенствено од деце у народним ношњама. Напред су ишли чтеци, ђакони, свештеници и епископи. Док је Његова Светост полако ходио и благосиљао верни народ, деца су посипала цвеће, а хорови су певали “Достојно јест...” Црква је већ била дупке пуна. Они који су били напред, сигурно су ту већ стајали прилично дуго.

Било је заиста торжествено. Олтар пун свештеника; пет владика и Патријарх; изванредно појање црквеног хора, а народ побожно стоји узносећи молитве Господу и захваљујући му се на великом дару.

РЕЧ ПАТРИЈАРХА ПАВЛА:

“Не заборавите никада ком народу припадамо, којој светој вери - вери православној, а она је у знању јеванђељских истина али и знању живоме. Да се по тој вери владамо у свакој прилици и у љубави према свим људима добре воље у свету. Поздравите све своје на дому, све људе добре воље у овој земљи. Будите добри грађани ове земље која вас је примила, будите добри суседи својих суседа, добри радници на послу којим се бавите. На тај начи...

испунићете циљ свога живота, помоћи својој породици ако се нађе у каквим тешкоћама и невољама, а и себи највише. Бог вас благословио и свако добро даровао”.

У пространој црквеној сали је приређен ручак за госте, хорове, представнике ЦШО, Кола српских сестара и српских организација из Мелбурна. Током ручка народу се обратио Патријарх Павле напомињући да се чувамо од претераног старања за материјална добра, јер су она мање вредна од старања да врлинама украшавамо сами себе. Поновио је Христове речи: “Каква је корист човеку, ако сав свет задобије, а души својој науди”. У име парохијана ЦШО “Свети Стефан” Његову Светост и епископе СПЦ је поздравио надлежни парох протојереј-ставрофор Чедомир Видеканић, дарујући их са нумизматичким златницима.

УТОРАК 2. НОВЕМБАР 2004.

ЦРКВА “СВЕТИ САВА” - ГРИНЗБОРО

Иако је свега неколико дана раније јављено да ће Патријарх посетити ову цркву у уторак вече 2. новембра, одзив народа је био преко сваког очекивања. Ни киша није сметала верним Србима да га дочекају и добију свети благослов.

Вечерње је служио надлежни парох прота Драгомир Шиповац са сином Ђаконом Владиславом и протођаконом Стеваном Рапајићем. После је о. Драгомир поздравио Патријарха, захваливши му се што је смогао снаге у позним годинама да посети свој верни народ и додао: “Патријарху нашем, који је на трону Светог Саве, као да је запало да чини оно што је Свети Сава чинио: обилазећи своје стадо расуто, крепећи га, учећи га, благосиљајући, молећи се Богу за њега, да би се повратио на пут православља, пут српства. Као измиритељ српског народа у дијаспори, Ви сте оставили велики печат. С колена на колена ће се преносити да сте били тај који је ставио тачку на раздоре у емиграцији”.

После добродошлице Његовој Светости, народу се обратио свети Патријарх, указујући нам да будемо православни хришћани и на делу, а не само по имену.

“Време гради - време разграђује. Али то се не односи на нас. Ми смо дужни да се бринемо о своме спасењу...”

Док је Патријарх беседио, поред њега је стајао надлежни епископ Милутин и мјесни парох, док су остали епископи и свештеници били за певницом

Овим Српкињама ће заувек остати у срцу сусрет са Патријархом

На улазу у Светосавски дом Патријарха су дочекали добродошлицом председник ЦШО Илија Чубрило и председница КСС Пени Ковачевић, док су Гордана Килибарда и Јелена Аврамовић послужили високог госта са соли и хлебом

У сали је било припремљено 500 места. Рачунало се да неће бити ни толико? Али, српски народ је показао да још има осећање за светост и светињу.

Током заједничке вечере светри фолклорне групе су одиграле испред почасног стола (који је био пред бином), а онда је узета заједничка фотографија.

ЦРКВЕНА СЛАВА СВЕТИ САВА

Српска православна Ц.Ш.О. "Свети Сава"
GREENSBOROUGH прославиће славу

У НЕДЕЉУ 30. ЈАНУАРА 2005..

Света литургија почиње у 10. сати

Домаћин славе г. Михајо Ковачевић

После резања Славског колача прећи
ће се у Светосавски дом на богат
славски ручак и народно весеље

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

Затим се прешло у Светосавски дом на вечеру која је припремљена за све који дођу. Нажалост, само је било постављено за 500 особа. Остали су били приморани да стоје или да се врате својим кућама.

Током вечере фолклорна група “Авала” је одиграла по сплет игара, а онда је председник ЦШО г. Илија Чубрило уручио Њ. С. Патријарху Г. Павлу прилог од \$ 5.000, а осталим гостима по скроман поклон.

СРЕДА 3. НОВЕМБАР 2004.

Изјутра је опет служио Патријарх са о. Миланом Милутиновићем, да би у поподневним часовима велики гости кренули на аеродром у Канберу.

На аеродрому је већ чекао епископ Милутин са свештенством и народом, тако да су предвече стигли у **манастир Нови Каленић** где је одслужено Вечерње богослужење. Ту је Његова Светост казао:

“Господе, помози да достојно представљамо народ свој православно, веру своју православну, да се не делимо и да се не цепамо ради ништавних ствари. Да будемо у јединству са целом Православном Црквом у васељени. Да се не одвајамо од својих светих и светога Саве и светих мученика и великомученика, због ништавних ствари и разлога. Да покажемо свим људима добре воље шта је Православље - да знамо науку јеванђељску, али и да њоме живимо и поступамо. Времена у којима живимо веома су тешка и одговорна и ми у земљи имамо толико тешкоћа, на Косову и Метохији... Оно што можемо сви учинити, то је да будемо онако како ваља и треба, па да на тај начин онима који су наши непријатељи у свету и мисле да смо нељуди, да им покажемо да смо били и остали људи и да ћемо бити људи до краја света. Треба да се заједнички подржимо као једна породица и да на тај начин опстанемо и биолошки.”

У недељу је освећено имање за Српски колеџ код Сиднеја.

РЕЧЕ СВЕТИ ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ:

Ово садашње време је време толико невоља у целом свету, али Бог нас је послао да ми представљамо српски народ и веру православну. А то можемо ако заиста сви будемо имали у виду да вера православна значи знање еванђелске науке, а и знање живо које се показује у владању и поступању. Јер вера је без добрих дела мртва, као што каже свети апостол Јаков, а кад је мртва, она и не постоји. Дакле, потребна је свима нама и на сваком месту, отаџбини и свуда у свету. Срби да имају у виду да покажу, понављам, да Срби нису онакви каквим нас непријатељи представљају.

Да не бисмо неким лакомисленим поступком или речју приказали свој народ горим него што јесте. То је смисао, а то је и потреба Србима у свако време.

Битно је за Србе, да у земљи у којој живе поштују законе те земље, поштујући све оно што је добро и износећи речи Христове: “Да се светли светлост ваша пред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашег на небесима”. Да својом вером и животом показујемо свету: “Ко има очи да види и уши да чује”, да се поучи ако хоће. Јер, човек је слободно биће, може онако како хоће, да живи како Бог заповеда или супротно.

Имајмо у виду да ћемо и ми с овог света прећи у онај и стати пред своје свете претке. Не дозволимо да се они постиде због нас и да се ми не постидимо пред њима, а поготово да се не постидимо пред Господом Богом, нашим створитељем, спаситељем и добротинитељем. То је оно што је нама битно у свакој земљи, у сваком месту и у свако време.

То је оно што је по речи Христовој: “Што не желите себи, не чините другоме”. То је тај принцип који су наши претци знали и умом, и срцем, али и поступцима. Кад на такав начин будемо поступали ми ћемо учинити добро и својој породици и свом народу, али и свима људима добре воље, без обзира у ком смо крају и у које време.

Време гради по Котару куле, време гради, време разграђује. Али оно гради и разграђује куле, а човека градити и разградити, то време не може.

На крају крајева, морамо сами учинити уз помоћ Божију, да поступамо као људи. Онда ћемо бити признати пред Њим и моћи ћемо да се усправимо и пред нашим прецима. То је задатак и дужност СПЦ у ово време и на сваком месту.

РЕЧЕ СВЕТИ ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ: О ВЕРИ КОД МЛАДИХ

Постоји велика опасност од једностраности. У свету се, па и у нашој земљи, сувише проповедало да је човек само тело, само земљско. То је једна крајност. Јесмо ми телесни, јесмо земаљски, али јесмо и душе, јесмо и небески. То двојство је оно са чим треба рачунати.

Млади људи тим материјалистичким путем су дошли до зида и сад долазе к себи да сагледају и другу страну. И то је оно што је битно.

У том смислу уведена је веронаука код нас у земљи у све основне и средње школе, за децу која сама хоће. Не натурати никоме! С друге стране, ако се не одлуче за веронауку има алтернативни предмет, како да се односе са људима у свету. То је битно.

Свакако да ту има међу младим људима оних који су видели од других да сада други ветрови дувају. Има тог, али има и оног суштинског.

Једностраност је увек опасна. Сад када би ми у приликама у каквим смо говорили: “Шта има да се бринемо за тело и земаљско, јер је потребна само душа и небеско”, то би исто била једностраност. Двојство, и душе смо, и небески, и тело смо - и земаљски.

У Републици Српској, још пре десет година уведа је веронаука, па је пре три године задатак школској деци био да опишу како су примили веронауку. Било је 16 хиљада одговора који су већ требали бити одабрани за штампање. Из свега тога углавном сам запамтио три одговора:

Девојчица из 7. разреда пише: “Веронаука је добра ствар. Сад учимо и оно што нисмо учили ни у школи ни у кући. Требало је да се уведе веронаука још раније, а требало је да се уведе и за наше родитеље, а богами и за бабе и деде”.

Видите, дете је схватило. Оно што учи у школи потребно је, али дете схвата да морамо да учимо и оно што је небеско и за вечност.

Друга девојчица из 8. разреда пише: “Имали смо биологију. Ту смо учили да је човек створен од мајмуна. Ако му баш није мајмун отац, јесте му брат. Од истих су предака. После смо учили веронауку, да је Бог створио човека. Сад то двоје не иду заједно, али биће да сми још мали, кад одрастемо биће нам јасније”.

То дете је лепо схватило, да и једно и друго знамо, па да се упореди и комбинује и како ко хоће. Али, ако не зна оно што треба да зна, како ће моћи да одлучи оно што је добро?!

Један момчић пише: “Веронаука је добра ствар, али је вероучитељ рђав човек”.

Ето, морамо да имамо у виду да не само одрасли, него и деца воде рачуна о томе шта ми причамо и гледају шта ми радимо. То је поука за вероучитеља, поука за све нас.

У томе је ствар. Веронаука коју деца уче треба да просветли видике.

ОДНОС ПРЕМА ПОЛИТИЦИ

Постоји гледиште, а и мени су говорили писмени људи, шта год ја кажем или учиним, то је политика. Ја сам одговарао, да је тај принцип сувише узак, тесан. За нас хришћане важи принцип који је формулисао свети апостол Павле: “Ако једете, ако пијете, ако што друго чините, све у славу Божију чините”. Тај принцип је, дакле, много шири. У том погледу може бити политика која је на славу Божију, на добро свих људи, а може бити и супротно. Дакле, Црква у том погледу живи у овом времену и није незаинтересована да ли ће политичари својим радом да буду на корист своје народу и својој породици на начин достојан човека или супротно.

У Србији, у доба Немањића био је тај систем симфоније, да грађанске и државне власти воде рачуна о потребама грађана, на Цркви је пак да она обраћа пажњу на другу страну, у моралном погледу. Дакле, кад би власти поступале онако као што најбоље знају и могу на добро свих грађана, а Црква да у том погледу говори народу и указује људима на то да буду морални у диховном погледу, да буде симфонија, јединство тела и душе.

Дакле, говори се о томе да се Црква меша у политику, конкретно о гласању на Косову. Пре неколико година била је реч о гласању. Црква није била против тога и ја сам у таквој ситуацији гласао, јер сам 34 године био на Косову. Изабрани су људи и помолили смо се Богу за њихов рад. Међутим, за читаво ово време није било ништа остварено. Да ми нисмо пре покушали, да нисмо имали искуство, не бисмо били против тога.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ДЕЦЕМБАР 2004.

НЕДЕЉА 19	Св. Никола	Резање Славских колача од 7,30; Св. литургија у 10 сати
НЕДЕЉА 26	Материце	Св. литургија и причешће у 10

ЈАНУАР 2005.

НЕДЕЉА 2.	Оци	Св. литургија и причешће у 10. сати
Четвртак 6.	Багњи дан	Увече у 7. освећење багњака
Петак 7.	БОЖИЋ	Св. литургија у 10
Недеља 9.	СВ. СТЕФАН	Резање колача од 8.
ПЕТАК 14.	Св. Василије	Света литургија у 10.
НЕДЕЉА 16		Света литургија у 10.
Среда 19.	БОГОЈАВЉЕЊЕ	Св. литургија у 10 и Велико водоосвећење (Понесите флашице)
Четвртак 20.	СВ. ЈОВАН	Резање колача од 7,30 у наставку Св. литургија
<i>НЕДЕЉА 23.</i>	<i>СВЕТОСАВСКИ ФЕСТИВАЛ (нема службе)</i>	
ЧЕТВРТАК 27	СВЕТИ САВА	Св. литургија у 10. сати
НЕДЕЉА 30. ЦРКВЕНА СЛАВА		Св. литургија у 10.

УПИС ЗА ШКОЛУ И ФОЛКЛОР 2005.

СРПСКА ШКОЛА:

Наставићемо и следеће године са школом суботом ујутру. Настава ће трајати 3. сата: од 10 - 1 по подне.

Упис у школу биће у Суботу 5. фебруара 2004. у 10. часова изјутра.

ФОЛКЛОР:

Фолклорна група "Авала" и у 2005. наставиће да вежба петком вече у три групе:

- Мала група вежба од 7, 30 - 8,30
- Средња група 8,30 - 9,30
- Велика група 9,30 - 10,30

СВЕТОСАВСКА АКАДЕМИЈА

СУБОТА ВЕЧЕ

5. ФЕБРУАР 2004.

1. Предавање
о Светом Сави
2. Рецитације
Школске деце
- 3 Свети Сава
у народном
предању
3. Наступи све
три фолклорне
групе "Авала".
4. Народно
веселје.

Улазница
за одрасле \$ 10,00
За пензиорене \$ 5,00
ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

Свети Сава Србе воли
за Србе се Богу моли!

XXIV**СВЕТОСАВСКИ ОМЛАДИНСКИ ФЕСТИВАЛ**

одржаће се у

Манастиру Светог Саве код Канбере

У СУБОТУ 22. и**НЕДЕЉУ 23. ЈАНУАРА 2005.****ПРОГРАМ:****Субота 22.**

- * Света литургија у **10.** часова
 - * Отварање Фестивала у **12,30**
 - * Наступи фолклорних група у **13.00**
 - * Вечерње богослужење у **18,00** сати, вечера и наступи фолклора у **20,00** и Народно весеље
- У поноћ - мир у манастиру

Недеља 23.

- * Света литургија у **9.** часова
- * Наступи фолклорних група у **12.00**
- * Подела трофеја и пехара Учесницима у **16.** сати
- * **Уторак 27. - Свети Сава, Света литургија у 10.**
Домаћин Славе на дан Светог Саве г. Душан Шолаја

Домаћини Фестивала

ЦШО "Свети Ђорђе" - St. Albans;

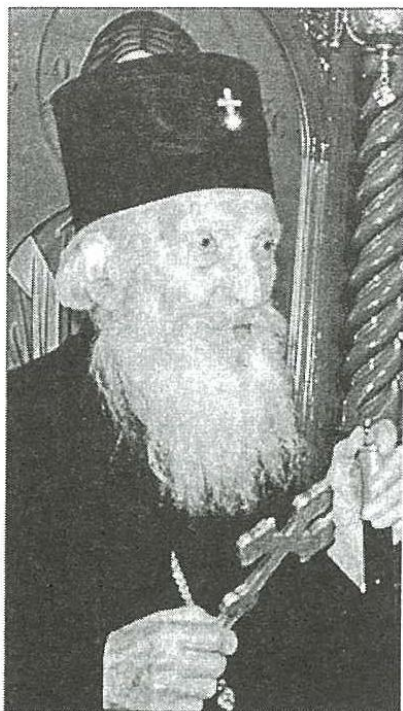
ЦШО Св. Наумн Охридски - Newcastle;

ЦШО Св. Никола - Sth. Brisbane и

Организација српских четника "Равна Гора", Мелбурн

Обезбеђена оглична народна музика са певачима!

О СВЕШТЕНСТВУ И Ц.Ш.О.

Постоје три устава.

У римокатоличкој цркви папа је врховни поглавар. По њиховом учењу из прошлог века, он је у тумачењу црквених прописа непогрешив. За нас је непогрешив Васељенски сабор. Седам је сабора било, не појединац, него Сабор је највиша власт.

Други је став протестаната. Верска општина, она је све и сва. Њихови пастори су у ствари проповедници и чиновници. Њихова их општина поставља, нема код њих Свете тајне.

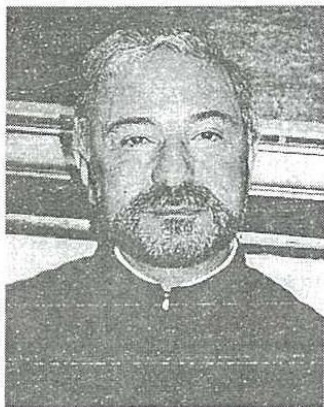
У православној цркви две су стране, једна је духовно-јерархијска у којој постоји свештенство. Они имају своје дужности и своје обавезе, разуме се и права. Друга је црквено-самоуправна. Наши свештеници рукоположењем примају тајну свештенства. Али, “коме је више дано, од њих се више очекује и више се тражи”.

Са друге стране ни верници нису безумно стадо. Они имају своје дужности и своја права и одговорности. Не може бити право без одговорности.

У нашој Цркви свештеници треба да буду пастири у духовном погледу и да са вернима учествују и свом раду материјалном, око грађења цркве, потреба издржавања. Свештеници имају право да их верни издржавају, али разуме се, да не дижемо стандард до плафона и изнад. Да се има за живот, поготово у постојећим приликама. Дакле, систем црквено-јерархијски се односи на свештенике, и црквено-самоуправни који се односи на организацију црквене општине. Само, свештеник треба да води рачуна да не претера у стварима овога света.

Пренето из новина “СРПСКИ ГЛАС”

Темељ српске духовности

*Ректор Богословије
“Свети Сава” у Београду
Др. Драган Протић*

Српска земља је видљиви животопис Светог Саве, српска географија је опредмећена Савина биографија... Сава је збирно име нашег народа. Зато је тај народ довео у везу са Светим Савом све што има и зна: пећине и књиге, занате и изворе, воћке и дубоке... “На једну главу скупљена је сва слава прошлости”.

Можда нико није боље од песника Матије Бећковића у само пар реченица сажео све оно што су о Светом Сави написале генерације других. Наш “најнационалнији светац”, чије се име једнако сутра прославља у школама и болницама као у сваком српском дому и храму, није поштован само у Српској цркви. Њега данас - каже ректор истоимене богословије у Београду, проф. др Драган

Протић - славе и друге православне цркве, због немерљивог дела које је православљу оставио. Поштују га Руси, Грци, Бугари, Румуни...

ВЕЧИТИ ПУТНИК

- Значај Светог Саве за српски народ, цркву и државу је тако велики, да се с правом може рећи да је он, неоспорно, највећи син нашег народа - истиче овај теолог. - Он је камен темељац на коме је српски народ зидао и изграђивао своју културу. Свети Сава припада оним великим људима у историји, који су били оличење и предводници свога времена, који су ту историју стварали. А само такви могу да трају кроз векове, из епохе у епоху, и да на народну душу - као на здраву и снажну подлогу - накалеме вечне етичке принципе.

Иако се Свети Сава, у световном животу Растко Немањић, у отаџбини појављује тек на почетку четврте деценије свог живота, он брзо - каже Протић - успева да упозна прилике у српском народу. Он је његов први просветитељ, законодавац, писац, дипломата, али и први архиепископ. Не само што Србима проповеда и тумачи хришћанску науку, већ ствара центре верског живота како се она сутра не би угасила. Подиже манастире и цркве, поставља крстове. Због тога, није узалуд доживљен у народној свести као вечити путник, учитељ који иде од села до села, учи људе у непосредном контакту и не презире незналице. Међу многобројним заслугама којима је овај Немањић задужио српски народ, сигурно је напор да се тадашње свештенство и монаштво оспособи да продужи његов рад. О томе сведоче његове познате речи:

“Молим оне који ће после мене бити, испуните оно што ја због кратковременог живота не доврших”. Свети Сава је народ учио у пракси, не у теорији. Истичући да се у његовој души, као и у души његовог оца, кроз цео живот у ствари преплитало небеско и земаљско, при чему је оно небеско било основни инспиратор, стимуланс, али и мерило свега што се чини и збива у земаљском животу, професор Протић каже: - У време свог првог боравак у отаџбини, још као студентски игуман, Свети Сава постаје прави народни просветитељ. Он је, по речима својих биографа, “богоносни и чудесни”, “препордобни отац”, “боголепни кир Сава”, уитељ који има “богоглагољива уста”. “Идући по земљи својега отачаства, апостолски проповедаше Јеванђеље...” Све што је, дакле, предузимао, чинио је гледајући у будућност. Свако дело требало је да буде не само учињено и довршено и дато на добро савременицима, него је рађено тако да има трајну вредност, и да остане плодносно, креативно, стваралачко - кроз векове.

РЕНЕСАНСА НАРОДА

Сигурно да је за успех Савиног рада на црквеном плану, била потребна добра црквена организација и одушевљена јерархија. Због тога је у првом периоду свога рада стварао солидну припрему за остварење самосталне Српске цркве, што је и био његов животни циљ. Успевши да добију њену аутокефалност 1219. године, постао је први архиепископ, и *“јакo дрвена маслинаја в маслењем раји”*, посејао српске епископе по свим српским земљама.

Да Срби нису имали овог прегаоца, напомиње проф. Протић, питање је колико би њихова укупна култура била данас сиромашнија. Јер, све оно што је научио по светогорским манастирима, све што је чуо и видео по свету - преточио је у ту културу. Са њим су бујни токови прострујали из Хиландара, Жиче и Студенице кроз духовни живот српског народа. То је период кад се зидају најлепши српски манастири, осликавају иконе и фреске, пишу и преписују мудре књиге. - Бели милешевски анђео, коме се данас диви цео свет, не сведочи само о васкрсењу Христовом, него и о васкрсењу, ренесанси читавог једног народа - каже др Протић. - Треба се сетити колико је само споменика, колико вредних књижевних дела остало народу из тог периода. И све оно што је касније стварано, сведочи о вековној присутности Светог Саве међу Србима. Зато дело овог светитеља нема за нас привремени и пролазни карактер, већ траје кроз целу историју нашег народа, штавише, оно је сам темељ српске историје и духовности. Ако би се то дело прекинуло, сама Српска црква личила би на извор који је пресушио...

САОПШТЕЊЕ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА “ОГЊЕНА МАРИЈА” - GREENSBOROUGH

Од средине августа до почетка децембра 2004 КСС имало је следеће приложнике у новцу и стварима и добровољном раду

Вера Кљајић је поклонила за славу \$ 20,00

Бранка Плетикапа је приложила \$ 10,00

Нада Глоговац је поклонила пола кила Nescafe

Сава Вукановић поклониула је пола кила црне кафе

Пени Ковачевић, Љубинка Седларевић, Милка Поповић, Радмила Оклобција и Љубица Талијан радиле на сахрани покојног Владимира Наградаћа и за свој рад добиле награду од \$ 120,00 што су приложиле у благајну КСС.

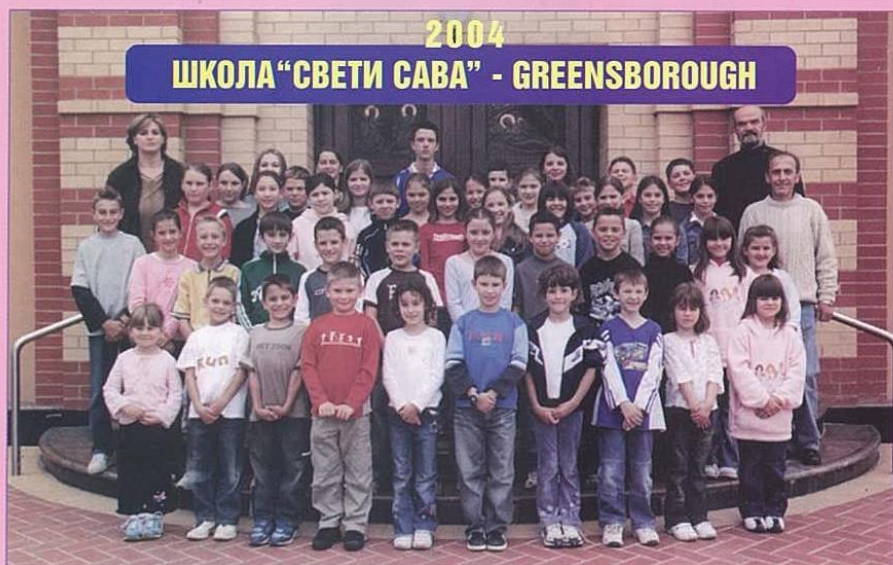
Благица Јовановић је поклонила 2 кецеље

Пени Ковачевић, Мира Косановић, Анђелија Чубрило, Нада Вујанић, Радмила Оклобција, Љубица Талијан, Милка Поповић и Јулка Сталетовић радиле на сахрани покојног Милорада Вековића и за свој рад добиле награду од \$ 250,00 и приложиле у благајну Кола српских сестара “Огњена Марија”.

Пени Ковачевић, Мира Косановић и Љубинка Седларевић приложиле \$ 50,00

Бранко Живковић је поклонио велики лонац

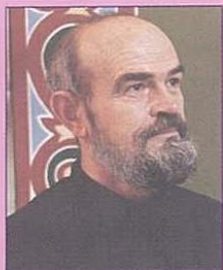
Мирјана Јаковљевић је поклонила два тигања за палаћинке.

2004. година је по две ствари историјска за ЦШО "Свети Сава" Ове године је почела са радом школа сваке суботе, у два одељења са двоје учитеља. Друга знаменитост је долазак Њ.С. Патријарха Павла. Обе ове знаменитости су од веома великог значаја и не знам којој би дао приоритет.

ШКОЛСКИ ОДБОР: Сузана Илић, Зора Радовановић, Богдана Туркић, Софија Чонић, Даниела Илић и Соња Вигњевић

о. Драгомир Шиповац

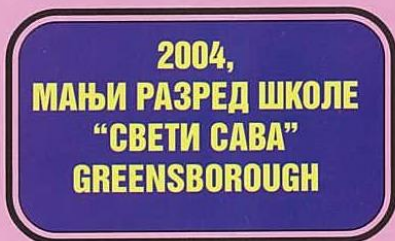
Дир. Соња Вигњевић

Уч. Светлана Стијачић

Александар Добрић

Александар Николић

Александра Стефановић

Биљана Цвијетић

Љубица Вукмировић

Даниела Николић

Дејан Чонић

Јован Николић

Александра Gibson

Јован Ђуркић

Филип Николић

Катарина Добрић

Кристина Суботић

Лука Челебићанин

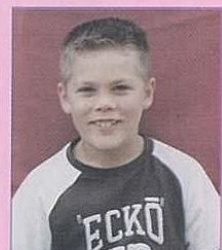
Маја Илић

Марина Николић

Марко Цвијетић

Марко Илић

Милица Вукмировић

Милош Илић

Милутин Радовановић

Мирјана Манигода

Мирко Дмитровић

Наташа Радовановић

Никола Илић

Романа Мирић

Сађа Јевтић

Стефан Бошковић

Стефан Стефановић

Стефани Челебићанин

Тијана Радовановић

Tony Gibson

Весна Бошњак

Александар Суботић

2004. ВЕЋИ РАЗРЕД ШКОЛЕ "СВЕТИ САВА"

Јелена Будеша

Учитељ Брано Вујичић

Драгана Кајтаз

Наташа Стефановић

Игор Савић

Драгана Бјелановић

Дарко Јовановић

Горица Аврамовић

Младен Манигода

Невена Андрић

Милена Андрић

Марко Ранковић

Раде Поповић

Јелена Аврамовић

Романо Мирић

Звездана Бутина

Александар Глоговац

Гордана Килибарда

Павле Ћуркић

Николина Кајтаз

КРШТЕНИ У 2004 ГОДИНИ

МАКСИМ и САРА деца Милице Радовановић и Matthew Calvitto
 CHARLOTTE кћерка Christopher Doukas и Монике Ђурковић
 CHAN син Khamsene Moungsene & Chandeng Luangrath
 ЈЕЛЕНА кћерка Јовице и Милице Симић
 ИВАНА кћерка Милана и Даниеле Илић
 ТИЈАНА кћерка Радомира и Јадранке Дивљан
 АЛЕКСАНДАР син Раденка и Виолете Араповић
 КРИСТИНА кћерка Радомира и Joscelin Кујовић
 АЛЕКСАНДАР син Жарка и Иване Лукић
 АЛЕКСАНДАР и МЛАДЕНА деца Горана и Маје Митић
 СТЕФАН син Слађана и Софије Рајић
 МИРО син Шћепана и Данице Магазин
 МАРКО син Зорана и Бојане Јовановић
 СТЕФАН син Небојше и Сандре Гудел
 ДУШАН и ТАЊА деца Божидарке и Миомира Дрецул
 ZANE син Милана Вукчевића и Tami Millstead
 МИЛА кћерка Бобана и Снежане Стојановић
 НИКОЛА син Glenn Salisbury и покојне Марије (Гавриловић)
 ЕТНАН син Владимира и Синди Бабић
 ЕЛЕНА кћерка Зорана и Драгице Митић
 РОБЕРТ син Graeme и Doris Moon
 ДЕАНА и БРАНКО деца Николе и Гордане Рокнић

ВЕНЧАНИ 2004.

Љубиша Ђорђевић и Олгица Ристевска
 Сањин Остојић и Сандра Вучендић
 Виктор Грујић и Rita Menassa
 Владислав Шиповац и Невенка Кравић
 Ненад Козомара и Диана Ђорђевић
 Ricaldo Anfuso и Валентина Алексић
 Мирко Грмуша и Анђелка Тришић
 Његослав Драгић и Неда Ковачевић
 Жарко Лукић и Ивана Поповић
 Сретен Ландолац и Christine Erjavec
 Зоран Мирковић и Маријана Шубара
 Иван Марковић и Драгана Чокорило
 Стивен Арсић и Christen Anne Saunders
 Горан Голубовић и Маријана Дракула
 Мирослав Ивић и Оља Бањац
 Саша Миленковић и Helen Alessandrello
 Дарко Ратковић и Даниела Алексић

УПОКОЈИЛИ СЕ 2004.

Марија Salisbury
 Војислав Вукановић
 Радмило Живковић
 Божидар Вучинић
 Веленка Будеша
 Петар Петковић
 Степа Степановић
 Светозар Тодоровски
 Владимир Наградић
 Љуба Баглава
 Милорад Вековић
 Рајко Митровић
 Елени Мајуновић

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ ОД 11. 9. ДО 4. 12. 2004

Зоран Милисављевић	20	Веселько и Нед. Божић	50
Лазић	10	Сава Вукановић	60
Данило Булатовић	20	С. Тубин-Т. Цвјетковић	70
Милица Симић	20	Милован Јосиповић	50
Весна Бошњак	10	Сања Буцало	50
Марко Зечевић	20	Јован Крајишник	20
Станомир Зекановић	20	Богданка и Миленко?	20
Станомир Бутина	30	породица Магазин	20
Јово Зекановић	10	Невенка Килибарда	10
Маја и Н. Вујиновић	60	Богдан Гутић	20
Сара Лончаревић	10	Вуле Богуновић	50
Жељко Каштелак	10	породица Рупар	50
Стојанка Стевановић	10	Миленко Удовичић	20
Бобан Стојановић	20	Драгољуб Рушчуклић	10
Станимир Јовановић	60	Марина и М. Пјевач	20
Младенко Зекановић	10	Драгомир Јосиповић	20
Видоја Зекановић	10	породица Вуловић	20
Зорка Зекановић	10	Кристина Козић	50
Данијела Божић	10	Борислав Васић	20
Ненад Глигоревић	10	Ђорђе Козић	50
Мара Глигоревић	10	Жељко Араповић	10
Обрад Глигоревић	10	Радослав Араповић	10
Игор и Ивана Савић	10	Бошко Ђорђевић	20
Зоран Маслаћ	20	Радован Бећаревић	20
Раде Маслаћ	20	Драгомир Кајтаз	20
Веселько и Ст. Божић	50	Мира Деспотовић	10
Милован Михајловић	20	Мусић	100
породица Драгић	50	М. Милутиновић	50
Милан Блажановић	20	Владимир Станић	50
Новица Грујичић	20	Милан Јеремић	10
Божо и Ката Маљковић	50	Марко Зечевић	150
Јовица и Милица Симић	20	Радован Лазић	20
Феодора Божовић	50	Ранко Јовановић	20
Брано Вујичић	20	Мирко Јовановић	20
Цвита Гавриловић	100	Драган и Војна Триван	20
Драгиња Јованов	20	Горан Митровић	50

ПРИЛОЖИЛИ ЗА СВЕТСАВНИК

Дико Љубинковић	50	Перо и Мица Рајић	20	Божо Брђанин	30
Милка Шућур	20	Бранко Лукић	20	Жарко Грумуша	20

БОЖИЋ, БОЖИЋ

Божих, Божих благи дан,
благог Христа рођендан
 Божих, Божих, светли дан
 сав светлошћу обасјан.

Дјева Христа родила,
пеленама повила.
 У пећини Христос спи,
 Света Дјева над њим бди.

Слама лепо мирише,
Богомајка уздише,
 У том звезда засија,
 пећина се загрија.

Анђели се спустише,
пастирима јавише:
 Веселте се сви ноћас,
 роди нам се Христос спас!

Кад то чули пастири,
срце им се умири,
 па кликнуше сви у глас:
 нек се слави Христос спас!

Нек мир свуда царује,
нек се срце радује,
нек се свако поправља
и Господа прославља!

Па, где и ми Српчићи,
ко сребрени звончићи,
 Богомајку хвалимо,
 Христа Бога славимо.

Божих, Божих благи дан,
благог Христа рођендан
 Божих, Божих, светли дан
 сав светлошћу обасјан.

МИЛОРАД ВЕКОВИЋ - ФОЛИЋ

После дуже болести, 6. новембра 2004. упокојио се у Господу велики приложник и кум темеља наше нове цркве, Милорад Вековић - Фолић.

Покојни Милорад је рођен 1923. године у Андријевици, од Васојевића племена. Као младић од 18 година ступио је у четнике, да би у мају 1943. био заробљен од стране Немаца и одведен у ропство. После рата решио је да дође у Аустралију средином 1950. У послератним годинама се оженио са Росом, из ког брака је имао сина Милана и две кћерке: Наталију и Стојану.

Не само да се покојни Милорад бринуо о својој породици, исто тако је показивао бригу о својој Цркви и Српству уопште. Био је члан црквено-школске општине од њеног оснивања далеке 1951. године, увек дајући, не обазирјући се колико други чине. У свему томе му је супруга Роса била десна рука. Да тако чине упућивао је и своју децу.

Задње петнаестак година је провео у српском манастиру код Канбере, али му је увек срце било у Мелбурну код цркве Светог Саве. Кад је освећиван темељ Нове Лазарице, покојни Вековић је био кум, приложивши \$ 10.000. Осим тога, поклонио је за иконостас велику икону Светог Архангела, своје крсне славе.

Не само да је помагао црквено-школску општину новчано и радом, него је помагао и националне организације.

Опело покојном Милораду је обављено у храму Светог Саве, Гринзборо, 10. новембра 2004. године, где се похвалним речима у цркви опростио од њега прота Драгомир Шиповац, а пред црквом је о животном путу покојника говорио Стево Пајић.

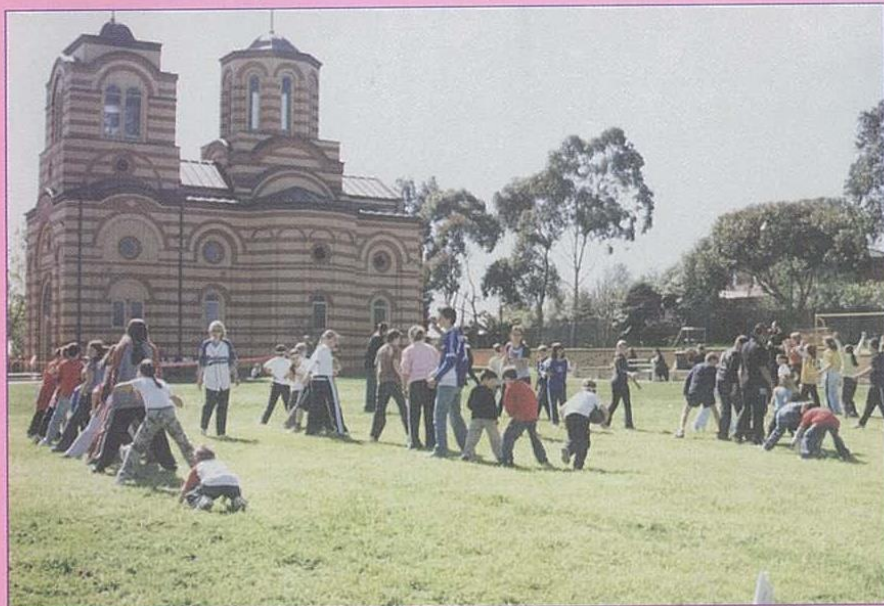
Сахрањен је у манастирском гробљу код Канбере, где је раније подигао себи споменик.

Нека ти је Милораде покој лијепој души, а твоје потомство има узор како треба да се користи животном време.

о. Драгомир

МИНИ ОЛИМПИЈАДА СРПСКЕ ШКОЛЕ "СВЕТИ САВА"

На Велику Госпојину 28. августа 2004. школски одбор на челу са координатором школе Соњом Вигњевић орагизовали су разна такмичења: трчање, скакање, вучу конопца, фудбала итд

Деца су се ревносно трудила да сваку дисциплину обаве како ваља

Радост победе је била велика, како за децу, тако и за “старије” који су у неким моментима прискакали у помоћ. У ствари, прави победник је српска младост која се окупља око своје цркве.

Кад се завршила “Олимпијада”, узета је ова групна слика за успомену и дуго сећање

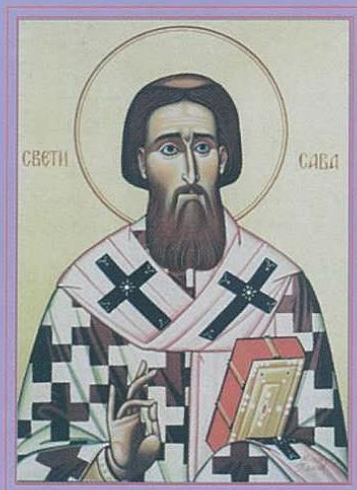
Са часа Веронауке у већем разреду

ЗАХВАЛНИЦА:

Дугујемо велику захвалност српским новинама: СРПСКИ ГЛАС и ВЕСТИ на дигиталним фотографијама, као и следећим: Софији Чонић, Наташи Ковачевић, Гордани Килибарда. Портрете деце и са Олимпијаде урадила је Сузана Живановић

ШКОЛСКА СЛАВА СВЕТИ САВА

У СРЕДУ ВЕЧЕ 26. ЈАНУАРА 2004

Ове године деца српске школе
“Свети Сава” Greensborough
прославиће засебно своју Крсну славу,
уочи празника.

ПРОГРАМ СЛАВЕ:

- Вечерње богослужење у 7. увече
 - У наставку резање славског колача.
Домаћица славе биће Марина Пјевач
 - Послужење у малој сали
- Умољавају се мајке да понесу посну храну
за послужење.

ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ У ЧЕТВРТАК ВЕЧЕ 13. ЈАНУАРА 2005.

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

Карте су већ у продаји и можете их обезбедити
недељом после службе, на Бадње вече и Божић:

**Мићо
Кулинчевић
9438 2629**

Обезбедите на
време астал и
друштво за ово
весело вече.

**Свира оркестар
са певачем
Јовицом
Ђорђевићем**

Улаз \$ 25,00
Храну можете
купити по
умереним
ценама

**САЛА ИМА
ХЛАЂЕЊЕ!**

